

Jan Hrušínský zhodnotil politickou scénu po svém. Stejně jako pracovní tempo Tomáše Töpfera

Praha IN.cz Horké zprávy z metropole 16. 03. 2025 09:35

foto: Hans Štembera pro PrahaIN.cz/Jan Hrušínský / Divadlo Na Jezerce

ROZHOVOR: „Žaluji pana Xavera Veselého, jeho XTV o mně šíří nepravdivé informace. Naše divadlo dotace nedostává. Komunisty jsme měli zakázat,“ řekl serveru PrahaIN.cz Jan Hrušínský, herec a ředitel Divadla Na Jezerce.

Vaše divadlo vždy něčím překvapí. Co se u vás bude dít během letošní sezony?

Už se děje. Nejzásadnější premiéru jsme uvedli před několika dny, jde o americkou hru Red dramatika a scenáristy Johna Logana o malíři Rothkovi. V hlavní roli s Milanem Kňázkem a s Martinem Letákem, který hraje druhou velkou roli v této inscenaci. Režíroval ji Radek Balaš. Myslím si, že tato hra může ovlivnit i posunout mínění o Divadle Na Jezerce zase trochu jiným směrem, rozšiřuje náš repertoár o nové barvy, které používal malíř Rothko.

Ale to určitě není jediný projekt vašeho divadla na letošní rok?

Začínáme zkoušet další představení s názvem Podivný flám, je to původní česká hra režiséra a dramatika Matěje Balcara, jde o komedii s jistým přesahem do hororu. Diváci v tomto kusu uvidí Oldřicha Navrátila, Kristýnu Hrušínskou, Jana Vlasáka a další herce z Jezerky. Premiéru budeme mít 14. května 2025.

Milan Kňazko také zpívá šansony a jeho vystoupení mají velké úspěchy. Neuvažujete o koncertu u vás v divadle?

Zatím jsme o tom nepřemýšleli, ale je to dobrý nápad. Děkuji. Možná to uděláme. Milan Kňazko zpívá dlouho. Na Slovensku v tom mají tradici. Milan Lasica zpíval taky. Oni spolu hráli dlouho ve Studiu L+S. Nakonec u nás Milan Kňazko hraje už potřetí. Hrál tady v roce 2016 kanadskou hru Shylock, za kterou dostal cenu Thálie. Tehdy jsme s ní sjeli skoro celou Evropu. Hráli jsme ve Vídni, Bruselu, na Ukrajině.

Patříte k nejčilejším divadlům v Praze. Kolik her ročně uvádí Jezerka do života?

Nedávno jsme oslavili 20 let tady v Divadle Na Jezerce a 23 let naší divadelní společnosti. Teď v březnu jsme měli třiapadesátou premiéru. Takže máme za sebou 53 velkých inscenací. Nechtěl bych je dělat všechny znovu.

Podle jakého klíče si vybíráte hry, které pak v divadle uvedete?

Základem je silný příběh, který mě oslovuje. Jde ale i o množství dalších požadavků. Například vhodné herecké obsazení, které se pro tu hru hodí. Musím také vědět, s jakým záměrem chci tu hru udělat, od každého divadla požaduji, aby mělo nejen hodnotu zábavy. I když uvádíme třeba drama nebo tragédii, tak i to musí být něčím zábavné. Zároveň chci, aby hra měla i výpovědní hodnotu jaksi k dnešku. K tomu, co žijeme, čím se trápíme a co nás těší a baví.

Dostávají u vás prostor studenti DAMU nebo začínající herci?

Samozřejmě. Hledáme herce všech generací a jakéhokoliv věku podle potřeby inscenací. Máme ale tady vlastně už takový okruh spolupracovníků, na které sázíme. Třeba teď v inscenaci Red opravdu zabodoval mladý herec Martin Leták. Během představení je důstojným partnerem Milanu Kňazkovi. Je to strhující podívaná, a to nejen herecky. Po všech stránkách to stojí za to vidět a přiznám se, že z něj mám velkou radost.

Situace v kultuře bývá občas dost na hraně. Spíte klidně jako ředitel velkého divadla?

Prošel jsem obdobím nočního neklidu, budil jsem se a neměl jsem dobré spaní v době, kdy jsem divadlo přebíral, kdy jsem ještě nevěděl, co mě čeká a jak to všechno bude. No a pak se to stalo. Uviděl jsem první frontu před naší pokladnou. I když máme v divadle jenom 230 míst, tak nás Na Jezerce za dvacet let, co jsme tady, navštívilo 1,5 milionu diváků. A to nám umožnilo vlastně celou tu dobu zůstat na živu.

Je divadlo už vaše?

Nikoliv, jsme tady pořád v pronájmu. Objekt stále patří městské části Praha 4, které platíme řádně pronájem.

To musí být strašná částka.

Víte, všechno, co platíme, jsou strašné částky. Zrovna minulý týden jsme instalovali nový zvukový systém na ozvučení divadla. Jenom těch několik reprobeden a zesilovačů nás stálo 1,5 milionu korun. Na to všechno si musíme vydělat. Nejsme malé divadlo, práci tu nachází na 130 lidí a naše roční náklady se pohybují mezi 20 až 25 miliony korun. A na ty si musíme vydělat.

Občas se na adresu vašeho divadla objeví kritické hlasy, které tvrdí, že žijete z dotací. Tedy z peněz daňových poplatníků. Kolik ročně na dotacích dostáváte?

Také jsem to zaslechl. Právě jsem poslal předžalobní výzvu panu Luboši Xaveru Veselému a na jeho internetovou televizi XTV za nepravdivé informace, které o mně v tomto směru rozšiřuje. Já se na vysílání XTV nedívám. Viděl jsem to náhodně poté, co mě někdo upozornil, že mě pan Veselý ve vysílání očerňuje. My jsme totiž divadlo, které o dotace už několik let vůbec nežádá. Ani magistrát, ani Prahu 4, a už vůbec ne Ministerstvo kultury ČR. Jedeme čistě ze soukromých peněz. My jsme totiž velké dotace srovnatelné s jinými divadly nedostávali nikdy. Dřív jsme občas nárazově něco dostali, vždycky to byla tak pětina toho, co dostávala naše konkurence. Například pan senátor Tomáš Töpfer dostával v době, když dělal soukromé divadlo, kolem 42 milionů korun na každé čtyři roky + téměř ještě jednou tolik z tzv. partnerství na každou premiéru jen z magistrátu. Dnes jako senátor za ODS dostává na divadlo hodně přes 100 milionů každý rok. My jsme ve stejném období získali třeba 1,5 milionu korun a museli jsme s ním držet krok. Jak už jsem ale řekl, to je minulost. Dotace už několik let z vlastního rozhodnutí žádné nepobíráme, ani o ně nežádáme. Jsem hrdý na to, že si dovedeme kvalitním divadlem vydělat sami.

Pravidelně komentujete politickou i společenskou situaci. Proč vás tak politika přitahuje?

Zájem o věci veřejné jsem zdědil po tátovi, dá-li se to tak říct. On se hodně angažoval koncem šedesátých let, kolem roku 1968 a 1969. Potom z toho měl problémy s tehdejší režimem během normalizace. Psal sloupky do tehdejší Mladé fronty, ale napsal jich podstatně méně než já. Začal někdy v polovině roku 1968 a poslední sloupek mu vyšel v březnu 1969, pak už to měl zakázané a nesměl psát. Já mám to štěstí, že žiji ve svobodné zemi. Například pro magazín Neovlivní.cz [Sabiny Slonkové](#) píšu už osm let každý měsíc eseje. Takový sloupek o tom, co mě za ten měsíc zaujalo.

Máte výborný přehled. Překvapil vás vývoj v posledních pěti letech? Například u našich východních sousedů?

Moc ne. Není to nic nového, nic překvapivého. Tam, kde se začne dostávat k moci fašismus, jako je tomu v Rusku, tak vidíme, že prostě plodí dál jenom násilí a zmar. To, co dělají Rusové na Ukrajině, kterou přepadli před třemi lety bez jakéhokoli relevantního důvodu, nás ohrožuje všechny. Snažím se v této situaci chovat tak, jak mě vychovali moji rodiče. To znamená stát na straně dobra a spravedlnosti. Vnímám velmi silně, že při válečném konfliktu bylo těžce ublíženo Ukrajině. Proto stojím na její straně a plně podporuji všechno, co vede k tomu, aby válka skončila. A také, aby viníci byli potrestáni. Tím mám samozřejmě na mysli Putina a jeho spolupachatele.

Blíží se volby do Poslanecké sněmovny. Vystoupíte během předvolební kampaně? Podpoříte některou stranu ve volbách?

Určitě budu volit strany, které zaručují, že naše země zůstane svobodná a demokratická. Nejsem ještě plně rozhodnutý, zda někoho veřejně podpořím. Myslím si, že se aktivně zapojuji jaksi sám za sebe. Celou váhou svého života a své osobnosti se vyjadřuji celkem jednoznačně, proto asi není příliš potřeba podpořit pouze jednu stranu. Určitě budu volit uskupení, které mně bude nějakým způsobem dávat pocit smysluplnosti. A také záruky toho, že já i moje děti a moji vnuci budou dál žít ve svobodné zemi.

Jaké máte pocity z toho, že Konečná a KSČM se ocitnou možná opět ve Sněmovně?

Od dětství i díky výchově svých rodičů jednoznačně vnímám komunistickou stranu jako zločineckou organizaci, která je na stejné úrovni, jako svého času bývala NSDAP Adolfa Hitlera. Stalin, Gottwald a dnes Konečná. V mých očích to jsou zločinci. Byla velká chyba, že po listopadu 1989 nebyla zakázána činnost komunistické strany. Mělo se postupovat daleko razantněji směrem k obraně demokracie a svobody.

Pokud byste dostal nabídku kandidovat do Sněmovny za některou z demokratických stran, přijal byste ji?

Tuto nabídku jsem dostal už několikrát. Aktivně působím v divadle nejen jako herec, který je nájemní silou pro různá divadla, ale vedu Divadlo Na Jezerce, a to vyžaduje celého člověka, stoprocentní nasazení. Nedovedu si představit, že bych jako třeba Tomáš Töpfer vedl obrovské divadlo (Divadlo na Vinohradech, pozn. red.) a zároveň chodil na schůze do Senátu.

Jak a kde dobíjíte energii, když vás duše a tělo požádá o odpočinek?

Hodně jsme s manželkou po revoluci cestovali. Svět jsme projeli křížem krážem a teď jsme nejraději na chalupě v jižních Čechách. Nejlépe si odpočinu, když máme za sebou úspěšnou premiéru, vždy ze mě doslova spadne balvan. Vychutnám si pak představení jako divák a odmyslím si všechnu tu práci. Připadám si občas jako pověstný Sisyfos. Na začátku září začnu valit ten balvan, když sezona v červnu končí, jste skoro nahoře a říkáte „super“. Pak vám ale balvan vyklouzne z ruky, skutálí se dolů. V září ho zase najdete pod kopcem a začínáte znova.

Jan Hrušínský je divadelní a filmový herec, zakladatel a ředitel Divadla Na Jezerce. Svoji hereckou kariéru začínal v Činoherním studiu v Ústí nad Labem, následně byl členem pražského Realistického divadla a působil v Divadle Na zábradlí. Hostoval také v dalších pražských divadlech, například v Divadle v Řeznické, v Národním divadle a na dalších scénách. Patří k významnému hereckému klanu Hrušínských. Babička bratrů Hrušínských byla v roce 1942 zavražděna nacisty v koncentračním táboře Osvětim. O život zde přišli téměř všichni její příbuzní.